

Sohasem lesz nyugtunk t?lük

2022 október 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A globális elit újabb szervezete: a „Befogadó Kapitalizmus Tanácsa”

Az, hogy a globális elit már jó ideje tervezi, hogy átfőmálja a világot, és létrehozson egy globális kormányzást, amit világkormányának is nevezünk, aligha lehet kétséges. Azonban egészen az utóbbi id?kig inkább féltve titkolták terveiket, csak ritkán nyilatkoztak err?l. Nyilvánvalóan azért, mert még nem látták elérkezettnek az id?t arra, hogy nyíltan beszéljenek a világ közvéleményéhez, mert attól tartottak, hogy óriási ellenállásba ütköznenek.

Minderre jól világít rá az, amit a 101 éves korában meghalt David Rockefeller mondott még 1991-ben, az 1973-ban létrehozott globalista Trirateláris Bizottságnak: „Hálásak vagyunk a Washington Postnak, a New York Timesnak, a Time Magazinnak és más nagyszer? kiadványoknak, amelyek igazgatói részt vettek találkozóinkon, és tiszteletben tartották titoktartási fogadalmukat majdnem negyven éven át. Lehetetlen lett volna számunkra terveink kibontakoztatása a világ számára, ha ki lettünk volna téve a nyilvánosság reflektorfényének ezen évek alatt.

De a világ most tapasztaltabb és jobban felkészült, hogy meneteljen a világkormány felé. Az értelmiségi elit és a világbankárok nemzetek feletti legfels?bb hatalma biztosan többre becsülhet?, mint a nemzeti önrendelkezés, amit az elmúlt évszázadok során gyakoroltunk.” Ne feledjük azonban, hogy éppen ezekben az években omlott össze a Szovjetunió, sz?nt meg a hidegháború, s minden arra mutatott, hogy létrejön egy, az Amerikai Egyesült Államok, s természetesen mögötte a mélyállam (a globális elit uralma) egypólusú világrendje.

Az elmúlt harminc évben Amerika kilencvenes évekbeli sikereit?l felbuzdulva egyre többször emlegették vezet? politikusok a New World Ordert (új világrendet), illetve a World Governmentet (világkormányzást), fokozatosan levet?zve a Rockefeller által még 1991-ben emlegetett „visszafogottságot” és titkolódzást. Az id?sebb George Bush már 1990. szeptember 11-én hangot adott annak kongresszusbeli beszédében, hogy eljött az ideje egy új világrendnek, amely a világkormányra épül majd. Ez elegend? hívószónak bizonyult ahhoz, hogy a következ? években többek között Barack Obama, Tony Blair, Joe Biden, Henry Kissinger, Soros György és még sokan mások is most már nyíltan is hitet tegyenek az új világrend mellett.

A szórványos megnyilatkozások között ideidéznék egyet, mely talán kevésbé ismert, de annál inkább árulkodó. Ezt nem más írta le a Time Magazinban, mint Strobe Talbott, aki a Clinton-kormányzat helyettes külügyminisztere volt: „A következ? évszázadban az általunk ismert nemzetek elavultak lesznek, minden állam el fog ismerni egyetlen, globális hatalmat. A nemzeti szuverenitás mégsem volt olyan nagyszer? ötlet.” Azt hiszem, vagyunk néhányan, akik ezzel mélységesen nem értünk egyet, s?t az ellenkez?jét valljuk, különösen itt, Közép- és Kelet-Európában, ahol nagy felszabadultságot jelentett az itt él? nemzetek számára, hogy a Szovjetunió uralma után végre ismét visszakaptuk nemzeti szuverenitásunkat.

De olvassuk tovább a szerz?t: „A szabad világ multilaterális pénzügyi intézményeket hozott létre, amelyek attól függnek, hogy a tagállamok hajlandóak-e feladni bizonyos fokú szuverenitást. A Nemzetközi Valutaalap gyakorlatilag megszabhatja a fiskális politikát, még azt is, hogy egy kormánynak mekkora adót kell kivetnie állampolgáira. Az általános vám- és kereskedelmi egyezmény szabályozza, hogy egy nemzet mekkora vámot vehet ki az importra. Ezeket a szervezeteket úgy tekinthetjük, mint a kereskedelem, a pénzügy és a fejlesztés protominisztériumait az egyesült világ érdekében.”

Ez a fokozatos színre lépés jellemezte tehát az elmúlt harminc évet, egyre többet és egyre gyakrabban hallottunk az új világrendr?l, ám ha erre bármilyen elemz? felhívta a figyelmet, akkor természetesen megkapta az „összeesküvés-elmélet-hív?” dörgedelmes min?sítését és az ezzel járó kirekesztést.

2020 tavaszától kezdve azonban valami megváltozott: ekkor, a pandémia kitörése után három hónappal megjelent Klaus Schwabnak, a Világgazdasági Fórum elnökének könyve, a Covid-19: The Great Reset cím? könyve, amelyben lényegében vázolja a nagy tervet, a világ újjáépítésének tervét, amelyet egy nemzetek feletti technokrácia vezetne. Innent?l kezdve az utóbbi két évben felgyorsultak az események, és a globális elit különböz? intézményei sorra-rendre tartanak különféle gy?léseket, tanácskozásokat, s egyre több képvisel?jük beszél egyre nyíltabban arról, hogy a nemzetállamok kora lejárt, a gazdasági-társadalmi kríziseket globális szervezetekkel kell és lehet megoldani.

S?t odáig jutottak, hogy 2020-ban egy új globális szervezetet hoztak létre, amelyr?l kevésbé tud a magyar közvélemény, ezért nem árt err?l is néhány mondatban beszámolni. Annál is inkább, a Council for Inclusive Capitalism (A Befogadó Kapitalizmus Tanácsa, rövidítve CIC) egy olyan testület, amelyik immáron nem pusztán a tanácskozásról, elméletgyártásról, hanem a cselekvésr?l szól (a honlapjukon olvasható szövegek ezt világosan bizonyítják), vállaltan szoros együttm?ködésben a davosi WEF-fel, a Világgazdasági Fórummal. (A tanácshoz a

Vatikán is kapcsolódik.)

És most kapaszkodjanak meg: vajon ki alapította ezt a társaságot, amelyik úgymond már az új világrend és a világkormányzás konkrét megvalósításán kíván fáradozni? Nem találják ki. Vagy nagyon is. ? nem más, mint Lynn Forester de Rothschild, a Rothschild dinasztia oszlopos tagja. ? többek között kijelentette: „Új ötletekre és merész vezetésre van szükségünk.”

Bizony-bizony, de ehhez, úgy t?nik, megvannak az eszközeik is. A testületet a globális vezet?knek egy magcsoportja irányítja, akik magukat guardiansnek nevezik, a befogadó kapitalizmus „?rz?inek” (jobb ?röket nem is kívánhatna az ember, bár leginkább semmilyen ?röket sem kívánnánk magunknak, ha kérhetnénk).

Eszközeik nagyságát jelzi, hogy a tanácsnak 249 gigavállalkozás a tagja (DuPont, Motorola, Bank of America, Salesforce, Merck, TIAA, Visa és Mastercard – nem folytatom tovább, csak megjegyzem, utóbbi kett? nyilvánvalóan a digitális valuta globálissá tételében fontos szerepet fog játszani), összesen 10,5 billió dollár kezelt vagyont képviselnek, 2,1 billió érték? piaci kapitalizációjú vállalatot, illetve kétszázmillió dolgozót 163 országban. Ez nem kis befolyást jelent, de a tanács tagja maga az ENSZ is, a Johnson & Johnson (a gyógyszeripar nem maradhat ki), a Rockefeller Alapítvány (ki hinné?), illetve a Ford Alapítvány és még sokan mások.

Sajátos, számomra némileg újszer? és kissé ijeszt? is a CIC azon okfejtése, amely szerint minden vallásnak egyesülnie kell (!) a t?ke képvisel?ivel egy olyan társadalom és gazdaság felépítésében, amely „mindenki számára méltányos”.

Nos, itt valóban fel kell figyelnünk: a vallások egyesülése eléggé kísértetiesen hangzik, és egyáltalán nem megnyugtató, ugyanis látenszen felveti egy teljesen új, szinkretista vallásosság lehetőségét, amelyik megfosztja minden identitásától például a keresztény vallást, s benne rejlik például az iszlám és a kereszténység valamifajta közeledése is, háttérben Európa vegyes etnikumúvá tételével.

Márpedig e mögött felsejlik már nem pusztán a nemzetállamok megszüntetése, a nemzeti és családi identitások kiirtása, de immáron a vallási azonosság, a hit erejének elvétele is, mint az egyik legfontosabb emberi identitásképz? entitás megszüntetése. Ennek beláthatatlan következményei lehetnek az eddig ismert emberi társadalmakra.

Még két aggasztó dolgot említek a CIC céljai közül. Az egyik, hogy minél gyorsabban el kívánják érni a nettó nulla szén-dioxid-kibocsátást, ami, ha eszetlenül megy végbe, gyakorlatilag kivégzi a modern gazdaságokat, Európát például rövid úton belül gajra teszi. Vagy talán ez egy járulékos haszon?

A másik pedig az, hogy a CIC egyik tagja, a Bank of America elnöke, Brian T. Moynihan azt sugallta az egyik interjújában, hogy nekik már nem igazán van szükségük a politikusok, a kormányok „segítségére” céljaik elérése érdekében. ?k politikai segítség nélkül is megvalósítják az a szép új világot, amit elképzelték.

Már csak az a kérdés: miért most indultak be ilyen er?vel a globális szervezetek, miért most lépnek fel teljes nyíltsággal céljaik elérése érdekében? Jómagam egy dologra gondolok leginkább: olyan válságok vannak a világban, amelyek végül arra kényszeríthetik az embereket, hogy ?k maguk vágyjanak a világkormány segítségére.

Nos, ebb?l az egészb?l, ha kérhetjük, mi inkább kimaradnánk.

Fricz Tamás

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló